

mylném předpokladu, že jaz. stížnost byla podána v zájmu veřejném a není proto nezákonným úsudek žal. úřadu, že st-lka nemůže se s úspěchem dovolávati předpisu saz. pol. 75 lit. b). — — — — —

Č. 8137.

Policejní věci: * Vyhláška, jíž okresní správa politická na základě § 3 zák. č. 65/25 nařizuje, aby veškeré veřejné úřady atd. byly dne 28. října vyzdobeny prapory, vyvěšenými na význačném místě budovy, a jež tedy nepřihlíží k tomu, zda úřady jsou oprávněny disponovati s budovou, ve které jsou umístěny, vybočuje z mezí cit. § 3.

(Nález ze dne 1. října 1929 č. 22.612/27.)

V ě c: Josef Sch. v H. proti zemské správě politické v Praze o přestupek § 3 zák. č. 65/25.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem osp-é v Č. z 26. listopadu 1926 byl st-l odsouzen k pokutě 50 Kč, pro případ nedobytnosti k 24 hod. vězení, poněvadž nevyhověl — pokud se týče budovy, ve které jest obecní úřad — vyhlášce jmenované osp-é z 15. října 1926, kterou bylo na základě § 3 zák. č. 65/25 nařízeno, že veškeré budovy, v nichž umístěny jsou veř. úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i školy s právem veřejnosti, musí býti za příčinou oslavy státního svátku dne 28. října 1926 vyzdobeny prapory ve státních barvách.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti tomuto trestnímu nálezu s odůvodněním, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu jest zjištěna seznáním osp-é v Č. i vlastním doznáním st-lovým. K námitce, že st-l nevyvěšením praporu nesledoval úmyslu demonstrativního, nýbrž chtěl dokumentovati svůj názor, že — je-li obecní úřad v jeho soukromém domě — není povinen ozdobiti jej státním praporem, nevzal žal. úřad zřetele, ježto v takovém případě jest podle jeho názoru byt starosty jakožto představitele obce střediskem, do něhož se po dobu úřadování starostova sbíhají všechny obecní záležitosti, a nabývá tudíž veř. charakteru do té míry, že musí býti v den oslavy státního svátku ozdoben praporem ve státních barvách. Okolnost, zda st-l sledoval nevyvěšením praporu úmysl demonstrativní či nic, jest po názoru žal. úřadu pro posouzení trestnosti bezvýznamnou, neboť při policejních deliktech vůbec a zejména i v daném případě se takový úmysl nevyžaduje. Zavinení, kterého jest ovšem zásadně třeba k subjektivní skutkové podstatě i při policejních přestupcích, jest tu dáno již tím, že st-l opominul povinnou péči, kterou norma na něm žádá za tím účelem, aby bylo zamezeno vzniku zakázaného nebo docíleno vzniku nařízeného stavu. V tomto případě stačí tedy k trestnosti již pouhé opominutí vyvěsiti prapor.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvažil:

Vyhláška, pro jejíž přestoupení byl st-l potrestán, opírá se o § 3 zák. č. 65/25. Tímto ustanovením zákonným byly politické (policejní)

úřady I. stolice zmocněny, aby podle místních poměrů vydaly s trestní sankcí pro veř. úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i pro školy s právem veřejnosti, ustanovení směřující k důstojné zevní oslavě dne 28. října, který byl zákonem č. 555/19 prohlášen za státní svátek. Z obsahu této normy plyne předem, že ustanovení, jež vydávají úřady k oslavě dne 28. října, nemohou s právní závazností nařizovati osobám soukromým, aby jakýmkoli způsobem přispěly k důstojné zevní oslavě tohoto státního svátku, neboť zákon výslovně delegoval úřad jen k vydání takových ustanovení pro veř. úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i pro školy s právem veřejnosti, ponechávaje osobám soukromým na vůli, zdali a jak chtějí také přispěti k důstojné oslavě největšího státního svátku. Příkaz, který úřad dává podle § 3 veř. úřadům, ústavům, podnikům a školám, jakož i školám s právem veřejnosti, musí být ovšem jimi splnitelný, t. j. musí být toho rázu, aby jeho dodržení mohlo být exekucními prostředky na nich vynuceno. Ježto vedením exekuce nesmí být ve svých právech postižen nikdo, než povinník, je zřejmo, že nemůže úřad ukládati veř. úřadům, ústavům atd., aby se oslav zúčastnily způsobem, který jest mimo sféru jejich moci, a který by se nedal bez zásahu do práv třetích osob splniti.

V konkrétním případě nařídila osp vyhláškou z 15. října 1926, aby veškeré budovy, v nichž jsou umístěny úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i školy s právem veřejnosti, byly dne 28. října 1926 vyzdobeny prapory v nejmenší velikosti 300 cm $\times$ 148 cm a to na význačných místech. Je tedy touto vyhláškou uložena povinnost vyzdobiti praporem v předepsané velikosti a na předepsaném místě budovu i tenkrát, když veř. úřad není ve vlastní budově, nýbrž jest umístěn v budově soukromé a nemá práva s touto budovou disponovati, zejména používati jí tak, aby na význačném místě jejím vyvěšoval prapor nařízených dimensí. Tím však vybočila ona vyhláška z mezí, jež podle toho, co bylo pověřeno shora, překročiti nesmí, a byl příkaz v ní obsažený, aby obecní úřad vyzdobil na význačném místě předepsaným praporem soukromou budovu přes to, že nemohl s budovou tou disponovati, právně neúčinný. Trest vyslovený na základě takového příkazu neplatného nemá opory zákonné.

Č. 8138.

Učitelstvo: Jaké požitky civilní pobíral učitel veř. školy nár. ve Slezsku po čas voj. služby v hodnosti voj. gážisty podle slez. zem. zák. č. 16/1914?

(Nález ze dne 1. října 1929 č. 16.663.)

V ě c: Josef Sch. v N. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z á m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Platebním poukazem slezské zšr-ý v Opavě z 10. ledna 1918 byly st-li, odbornému učiteli na občanské škole ve F., po dobu